

MARK FRYGELL

MARK FRYGELL BLEV KÄND för den breda publiken med Modernautställningen 2018 på Moderna Museet. Stora målningar med groteska figurer som för tankarna till Francis Bacon, Arcimboldo och Munch. Fascinerande men inte helt enkla att ta till sig. På årets upplaga av konstmässan Market hade han i Andréhn-Schiptjenkos monter i stället gjort en serie monokroma och dekorativa landskapsmålningar inspirerade av persisk konst och medeltida måleri. Ett tvärt kast. Nästan som det vore en annan konstnär. Med en uppväxt i Umeå hittade han till bildkonsten genom rollspel, punk och tatuering. Efter ett långt ateljésamtal med den norrlandsbördige konstnären är en sak tydlig. Den som förväntar sig en produktion av likartade konstverk framöver lär bli besviken. Den som däremot vill följa ett intressant konstnärskap i vardande och med på en lustfylld resa kommer bli rikligt belönad.

Du är lyckligt lottad som har en ateljé mitt i Stockholm. Hur kom du över den och vad betyder ateljén för just dig?

– Jag letade i månader på Bloeket och till slut dök den här upp, det var den enda i stan och den var billigast av alla. Ateljén är extremt viktig för mig. Min

professor på Konsthögskolan i Umeå, Ann Edholm var noga med att poängtera att allt är tillåtet i ateljén bara du har bestämt det själv. I min ateljé behöver det inte alls vara perfekt ordning. Det kan till och med vara kaos ibland.

Hur ser ditt liv ut? Hur mycket tid tillbringar du här?

– Utanför ateljén är mitt liv inrutat. Jag har rätt strikt schema: kliver upp tidigt varje dag eftersom jag tränar boxning klockan sju på morgonen. Från nio till sex arbetar jag i ateljén. Verksamheten kan se ganska olika ut. Jag målar till exempel inte varje dag. Det kan vara att jag ser på en film, men när jag gör det ska jag tänka på hur filmen är gjord, vad jag kan ta med mig av den in i mitt arbete. Det spelar inte så stor roll vad jag gör i ateljén så länge jag ser på det som kreativt arbete.

Hur ser din arbetsprocess ut?

– Jag brukar dela upp mitt arbetssätt i konstruktiva och destruktiva faser. I min konstruktiva fas konsumerar jag besinningslöst olika typer av kultur som intresserar mig. Därefter följer en destruktiv fas då jag kokar ner allting jag har sett, för att kunna välja ut det som jag tycker är mest intressant. Där-

efter följer skisstadiet med mängder av skisser. Även här följer en destruktiv fas med urval. Som sista stadie kommer det kreativa måleriet.

– Jag ser på mitt konstnärliga arbete som ett slags träning eller sport. Det handlar om att träna, repetera och stoppa in saker i hjärnan. Att kontinuerligt lära sig utifrån det man har upplevt. När det är dags för det slutgiltiga verket gäller det att prestera. Då är det tävling som gäller.

Det har gått bra för dig den senaste tiden. Dina verk säljer och du har bra gallerirepresentation. Vad ser du som den stora utmaningen?

– Det allra svåraste med att göra konst är att inte bli distraherad av att man vill ha en massa saker. Som att bli känd och tjäna pengar. Om man gör ett verk som säljer funkas det inte att bara fortsätta göra fler av samma sort. Som konstnär måste du hela tiden söka dig vidare och bryta upp från det du är bekväm med. För mig är det nödvändigt att bevara intresset och glädjen till arbetet. Att låta lusten få styra. Jag har alltid haft svårt att hålla intresset uppe för mina tidigare jobb. Först i konsten har jag hittat helt rätt. *David Castenfors*

